

صنعت پتروشیمی ایران، امروز به یکی از ستون‌های اصلی
ارزآوری و تاب‌آوری اقتصاد کشور تبدیل شده است. این بخش
از صنعت، در مقاطع تحریم‌های نفتی و بانکی، نقش حیاتی
در تأمین ارز و ثبات اقتصادی ایفا کرده و توانسته فشارهای
خارجی را تا حدی جبران کند. با وجود این اهمیت استراتژیک،
بزرگ‌ترین چالش پیش روی صنعت، فقدان یک رگولاتوری
مستقل و مؤثر است که بتواند اعتماد بخش خصوصی را
جلب و فرآیند توسعه را هدایت کند. همچنین نبود یک نهاد
تنظیم‌گر مستقل، توسعه نامتوازن زنجیره ارزش و تمرکز سرمایه
بر محصولات پایه را تشدید کرده است. در مقابل، رگولاتور
مستقل می‌تواند با مدیریت خوراک، قیمت‌گذاری هدفمند و
سیاست‌های تشویقی، خسارت ناشی از محدودیت بازارهای
صادراتی را کاهش دهد و از شکست بازار جلوگیری کند.

